مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

لیکونکي: Brüder grimm
ژباړن: رڼا ګل اریوبزی
۲۰۲۱/۰۹/۱۷

داړو انا

(د ماشومانو له پاره لنډه کیسه)

یو وخت یوې کونډې دوې لورانې لرلې. یوه یې ډیره ښکلې او زیار ایستونکې وه او دا بله بې ډوله او ټنبله وه. په کونډې دا بې ډوله او ټنبله ډیره ګرانه وه، ځکه چې سکه لور یې وه اودا بله مجبوره وه چې د کور ټولې خچنې او چټلې پاکې کړي. دا غریبه هره ورځ د لویې لارې سره د یوې چینې په غاړه کیناسته او دومره ډیره اوبدنه یې کوله چې د ګوتو نه یې وینې وڅڅیدې. اخر خبره دې ته ورسیده چې سپرخی هم په وینو سور شو. دا چینې ته ورکږه شوه، تر څوچې سپرخی ومینځي، خو له لاسه یې ختا شو او چینې ته ورولوید. جلې په ژړا میرې مور ته ورغله او داپیښه یې ورته بیان کړه. میره یې چې بې رحمه ښځه وه، په ډیره غوسه یې ورته و ویل چې:« سپرخی تا چینې ته غوځولی دی او ته به یې را باسې.» جلکوټې بیرته چینې ته لاړه او نه پوهیده چې څه وکړي. په ډیر ډار یې چینې ته ور توپ کړ، غوښتل یې چې سپرخی پیدا کړي او دځان سره یې راوباسي. دا بې هوښه شوه او کله چې بیرته رابیدارشوه، که ګوري چې په یوه ښکلي چمن کې پرته ده، لمر ځلیږي او هره خوا په زرګونو ګلان ولاړ دي.

دا په دې چمن کې روانه شوه او د ډوډۍ پخولو یوه داش ته ورسیده چې د ډوډۍ نه ډک و. ډوډۍ چیغې وهلې چې:

«آخ ! له دې ځایه مو وباسې، له دې ځایه مو وباسی او که نه نو سوزو، موږ لا د مخه پخې شوې یو.» جلې د ډوډۍ راباسلو لرګي ته لاس کړ او یوه په بله پسې یې ټولې ډوډۍ ګانې د داش نه را باسلې. تر دې وروسته بیا روانه شوه اویوې ونې ته راورسیده. دا ونه د منو نه ډکه وه اوجلکوټې ته یې نار ی کړې چې:

«ومو څنډه، ومو څنډه، موږ ټولې منې پخې یو.» دې منه وڅنډله، نې داسې ترې را تویېدلکه باران چې. بیایې هم وڅنډله اوبیایې هم ترهغه پورې وڅنډله، تر څو چې په ونه کې یوه منه هم پاتې نه شوه، منې یې را ټولې کړې او یو امبار یې ترې جوړ کړ. له دې ځایه بیا روانه شوه اویوه وړوکي کورګې ته ورسیده. په کورګي کې یوه زړه ښځه ناسته وه او د باندې یې کتل. دې ښځې ډیر لوی غاښونه درلودل، نوځکه جلکۍ ترې وډارشوه اوغوښتل یې چې وتښتي. بوډۍ په دې وخت کې ورناه کړه چې:

«ګرانې بچې چیرنه منډې وهې؟ دلته زما سره پاتې شه، که په کور مې ټول کارونه په ښه او منظم ډول وکړې، نوښه ژوند به ولرې. یوه ټکې ته باید ډیر پام وکړې او هغه دا چې زما بستره به ښه منظمه جوړوې او هر وخت به یې داسې څنډې چې بڼکې یې دواورې ځپولو په شان په هوا شي ، زه میرمن داړو یم.» جلکۍ چې د داړو انا خوږې خبرې واریدلې، په زړه یې ښې ولګید لې، ویې منلې او دهغې خد مت یې پیل کړه. دې د داړو انا د خوشالولو او خوشله ساتلو له پاره ډیرې هڅې کولې، دهغې بستره یې په دومره قوت څنډله چې بڼکې یې د واورې دځپولو په شان هرې خوا ته خپرید لې. ورسره د دې ژونه هم ډیر ښه و، پخې شوې او کباب شوې غوښې خوراک و او یوه بده خبره یې هم نه ورته کوله. جلکوټې د داړو انا سره ډیر وخت تیر کړ، خو ورو په ورو خپه کیده او دا هم نه پوهیده چې ولې خپه ده. اخر په دې پوه شوه چې خپل ټا ټو بی یې یادیږی، که څه هم د لته یې ژوند تر خپل هیواد په زرګونو ځله ښه تیریده، خو بیا یې هم په خپل هیواد پسې زړه خوږیده. آخر یې داړو انا ته وویل چې:« خپل وطن مې یاد یږي او غواړم چې بیرته خپل ټاټوبې ته لاړه شم.» داړو انا ورته وویل چې:

«دا خو ډیر ښه کار دی چې خپل ټا ټو بی دې یاد یږي، تا په پوره امانت زما ښه خدمت وکړه، نو ځکه غواړم چې په خپله دې پاس خپل ټا ټو بی ته بوزم.» داړو انا جلې دلاس نه ونیوله او دیوې لویې دروازې په لور یې روانه کړه. دروازه خلاصه شوه اوکله چې جلې د دروازې لاندې ودریده، د سرو زرو یو زوروور بارا ن پیل شواو دا ټوله طلا

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

د هغې په بدن پورې ونښته او ټوله په سرو زرو کې پټه شوه. داړو انا ورته و ویل چې:« دا ستا برخه ده، ځکه چې تا ډېر زیار وایست.» بیایې هغه سپرخی هم ور کړ چې په چینې کې ترې لویدلی و. په دې شیبې کې دروازه وتړل شوه او ورسره سم جلۍ هم په دې د نیا کې د مور کورته نږدې وه. کله چې انګړ ته ورسیده، دچینې په غړه یو چرګ ولاړ واوناره یې چې:

«ککیغیغو،
زموږ طلایي پیغله بیرته را ستنه شوه.»

جلکې د مور کور ته ور ننوته اودا چې په سرو زرو پټه وه ، مور اوخور یې ښه هر کلی وکړ. دې چې په دې سفر کې څه لیدلي کتلي وو، دا ټول یې مور ته بیان کړل. مور یې چې پوه شوه چې دې په کومه لار دا دومره شتمنې تر لاسه کړه، نو خپلې ټنبلې لور ته یې هم دا بخت غوښته. دا یې هم داوبدلو له پاره د چینې غاړې ته واستوله. د دې له پاره چې سپرخی یې په وینو سور شي، په ګوتو یې ازغي چوخ کړل، سپرخی یې چینې ته وغورځاوه او په خپله یې هم چینې ته ور توپ کړ. دا هم دبلې په شان ښکلي چمن ته ته ورسیده او دهغې په لار روانه شوه، ترڅوچې د ډوډۍ پخولو داش ته ورسیده. هلته بیا هم ډوډۍ چیغې وهلې چې.« ما له دې خایه وباسی، ما له دې ځایه وباسی او که نه سوزم، زه لا پخوا پخه شوې یم.» ټنبلې جلۍ و وی چې:« زه نه غوړم چې په تاسې ځان چټل کړم.» او په خپله لار روانه وه، ترڅوچې دمنې ونې ته راورسیده. ونې هم نارې کړې چې:« اخ ! ومې څنډۍ، ومې څنډۍ، موږ ټولې منې پخې یو.» ټنبلکې ورته و ویل چې:« که ومو څنډم، نو کیدای ښې چې کومه یوه منه مې په سر ولویږي.» دې خپل تګ ته دوام ورکړ او کله چې د داړو انا کورته ورسیده، نو هیڅ نه ډاریده، ځکه خبره وه چې هغه اوږده غا ښونه لري او په لومړۍ ورځ یې ځان دهغې نوکر کړ. په لومړۍ ورځ یې ډېر زیار وایست او سم کار یې وکړ، د بودۍ خبرو ته یې غوږ نیو او هغه یې منلې، ځکه چې د هغه سرو زرو په فکر کې وه چې داړو انا به یې ورکړي.

په دوهمه ورځ یې ټنبلې پیل کړه، په دریمه ورځ نوره هم زیاته شوه او اخر خبره دې ته ورسیده چې نور نو سهار د بسترۍ نه هم نه پورته کیده. دې د داړو انا بستره هم نه جوړوله او نه یې داسې څنډله چې ښکې یې په هوا کې خورې ورې شي. داړو انا هم ورو ورو ترې ستړې شوه او د نوکرۍ نه یې وباسله. ټنبلکه خوشاله شوه او په دې تمه وه چې اوس به دسرو زرو باران په و وریږي. داړو انا داهم دروازې ته بوتله او کله چې د دروازې لاندې و دریده د سرو زرو په ځای یې د بد بختې نه ډ ک تشت په سر را چپه شو او داړو انا ورته و ویل چې:« دا ستا د خدمتونو بیه ده.» او دروازه یې پسې وتړله. دا کور ته راغله، خو د طلا په ځای په بد بختیو پټه وه او کله چې دچینې په غاړه ولاړچرګ ولید، ناره یې کړه چې:

«ککیغیغو،
زموږ چټله پیغله بیرته راستنه شوه .»

بد بختې په دې جلۍ پور داسې کلمه نښتې وه، چې تر مرګ پورې ترې جدا نه شوه.

Liste von Märchen - Grimms Märchen - Grimmstories.co

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ